

skal kun gentage, at naar den ærede Minister dolerer over, at vi vedtage Byggeslovsforslag, hvor der ikke er Overslag, saa administrerer den højtærede Minister selv i Modstrid med det, han her staar og klager over.

Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet (Bjerre): Det er en stor Misforstaaelse, naar det ærede Medlem tror, at jeg bebrejder Folketinget, at det vedtog en Lov, uden at der var Tegninger og Overslag paa sædvanlig Vis. Tværtimod, jeg priser dem, for at de gjorde det. Det, som jeg dolerer over, er, at man samtidig bandt den daværende Kultusminister saa stærkt til at levere en langt større Anstalt til det samme Beløb, som var kalkuleret til en mindre Anstalt. Det kan gerne være, at der kan være enkelte Ting, som endnu skulle oplyses i det Forslag, jeg har haft den Ære at fremsætte i dette Ting med Hensyn til Frederiks Hospital, men at den Sag blot tilnærmelsesvis skulde være saa uoplyst, som den heromomhandlede var, den Gang man vedtog denne Lov, tror jeg ikke, det ærede Medlem kan paastaa. Hvis nogen mener, der er Trang til flere Oplysninger i Hospitalssagen, skal jeg med største Fornøjelse skaffe dem, saa af den Grund skal man ikke standse dette vigtige Arbejde. Saa sagde det ærede Medlem, at Ministeren skulde have sikret sig, at disse Overslag kom, da man ikke havde dem straks, men det er netop det, jeg udviklede, at man bad om Overslag og bindende Tilbud, men at Direktionen sagde, at den ikke kunde vente med de enkelte Bygninger, til der forelaa samlet Tilbud, og senere bad om, at den af økonomisk Grund maatte tage hver Bygning for sig, og saa var det, jeg sagde, at naar Direktionen for en selvejende Institution stiller sig saaledes, kan Ministeren ikke komme og sige: Jeg er bange derfor, jeg har Mistanke til jer; det vil ganske vist koste jer meget mere, men I maa alligevel vente, til der kan foreligge samlet Tilbud. Hvad angaar Forskellen mellem en selvejende Institution og en selvejende Institution med Statstilskud er det saadan at forstaa i dette Tilfælde, at dette Statstilskud ikke er noget, der gives til disse Mænd, men at det er en Del af den Betaling, de ellers skulde have af de Patienter, som ere der. Det er altsaa ikke et almindeligt Statstilskud af dem, som ellers gives paa Finansloven. Jeg skal dog ikke komme nærmere ind derpaa. Det glæder mig meget, at Udvalget har taget den Stilling, det har,

og jeg er det oprigtig taknemmelig derfor, og det er Hovedsagen. Naar Enden er god, er alting godt.

E. Sørensen: Jeg skal kun et Par Minutter opholde det høje Ting med denne Sag, som saa jævnlig har været Genstand for Drøftelse. Naar den højtærede Minister henviste til, at den daværende Kultusminister, Biskop Sthyr, havde været betænkt paa ikke at ville modtage Loven, betænkt paa ikke at ville forpligte sig til at bygge til 600 Alumner for en Bevilling af 1¼ Million, men at han kun gik ind derpaa efter Professor Kellers indtrængende Opfordring og Erklæring om, at han vidste, at Opgaven kunde løses, og Anstalten kunde bygges for denne Sum, har man der over for den ledende Arkitekt, Professor Kleins Erklæring om, at denne Henvendelse til Kultusministeren berøede paa en Fejltagelse fra Professor Kellers Side, en Fejltagelse, der alene var opstaaet ved, at Keller ikke havde haft Tid til først at konferere med Arkitekten. Det er det, man stadig møder i denne Sag, den Slags Undskyldninger, hvor man skyder Skylden fra den ene til den anden; Keller er gaaet ind paa Sagen ved en Fejltagelse, fordi han ikke havde Tid til at tale med Arkitekten; Arkitekten indgiver paa egen Haand et Overslag, fordi han ikke har haft Tid til at tale med Keller o. s. v. Den ærede Minister henviste dernæst til, at Biskop Sthyr stadig havde faaet Beretning fra Direktionen og Professor Klein om, at der ikke vilde blive Tale om Overskridelse. Jeg vil særdeles gerne tro det. Naar man gaar denne Sag igennem og ser alle de Erklæringer, der foreligge fra Arkitekt og Direktion, disse mange modstridende og løse Forklaringer, der ere komne, saa vil jeg tro, at de stadig have sagt til Ministeren: Det skal nok gaa, der er ikke Tale om Overskridelse. Noget andet er, om det er en Undskyldning for Ministeren, at han her nøjedes med disse Løfter og Talemaader. Lige over for disse Løfter fra Arkitekten ligger der en anden Erklæring fra samme Arkitekt, Professor Klein; den Gang, da Miseren var afsløret, erklærer han, at han og Professor Keller altid havde været enige om, at Opgaven var næsten uløselig. Det erklærer Arkitekten bagefter, den Gang Overskridelsen maatte for Dagens Lys, at det er ikke andet end hvad „De og jeg“ — Professor Keller og Arkitekt Klein — altid have været enige om, at denne Opgave var næsten uløselig. Men havde de da under Ar-